

КРАТКА ИСТОРИЯ НА МАКЕДОНСКИЯТ ВЪПРОС И МАКЕДОНИЗЪМОТ

Това е само мое лично разбиране од древно до сегашно време

Заслужава да се започне и спомени со Филип Втори и неговиот син Александар Велики, който основаха силна армия и започнаха да зевладяват гръцките градове държави, Средна Азия, Египет дори и част от Индия.

Но след завръщането му от похода на изток и прочутитему успехи, Александар тежко се разболи и почина ненадейно, остави това огромно владение на неговите генерали да разделят целата империя по между си, и полека лека се стигна до падането на Македония под Римска власт което държа со стотици години.

Да, тие беха Македонци, и това беше Пр.Хр.

Во началото на 4-я век Римската Империя се раздели на Източна и Западна Римски Империи, като източната доби името Византийска Империя, жителите на тая част се именуваха Ромей.

По време на така нареченото Движение На Народите от Изток, во Балканския Полуостров дойдоя многу различни племена, и едно от тех беха Славяните, който успеха да населят почтим целия полуостров като стигнаха дори и до Пелопонес.

Околу шестия век дойдоя Българите со неговиот водач хан Аспарух, сполучиха да победат ослабналите тогава византийски войски, и основаха независима държава во днешна северна България со столица Плиска. Българите се смета да се били повече од 50,000 хиляди люди и по време се потопиха между многобройните славяни и създадоха една голема и важна държава България и во тая държава беше и Македонската област.

Цар Самуил, който стана цар на края на 900-год. До 1014 год. Сполучи да разшири държавата си цела България и Македония чак доТесалия, Гърция.

Да не забораваме що, това що го пиша е много кратка история и ако треба може да се додаде и повеќе, но за сега нека това биде доста.

Византиската Империя съществува над 1000 год. и края му дойде, когато во 1453 год.Турците успеха да превземат Цариград и поставят край на тая империя.

Така сега целия Балкански полуострв и цела Македония беше превзета от Турците и останаха да управляват и тероризират християнския народ за цели 500 години.

Да напишем некой от золумите що правеха Турците, зимаха имотите на местните, събираха мъжките деца за да ги прават яничари,грабежа млади девойки за бейските хареми, насилваха жени, со една дума стана истинско турско иго.

Положението на населението во Македония стана много тежко и не издържимо, ама езикот и верата не ни забраниха.

Турците не разбирайки добре етническиот произход на населението, дадоха всичките права на гръцката патриархия да прави всекакви злосторства по македонското население со намерение да можат да погърчат целото наше население. Со големи мъки во края на 1870-та година, нашите успеха да кандисат Високата Порта да позволи да се създаде Българска Екзархия.

След това и специјално след ослободението на България от Турското робство, започнаха да се отвараат наши църкви и училища по всичките села и градови во

Македония. На пример: Во Солун, Воден, Битоля, Скопие, Охрид, Екши Су, Зелениче, Дъмбени, Брезница, Кономлати, Статица, Търсие, Лерин, Костур и много други места.

Патриархийците и гърцките Андарты от тогава дойдоха по нашите места и започнаха да тероризират и плашат нашето население со цел да можат да го погърчат.

Тия золумства и лошотий накараха нашиот народ да се разбуди и организира за да се брани от новите врагови на нашия народ.

Во 1878 г. Русия дойде на помош на България и победила Турция и ја изпъдила чак до Цариград. Турция загуби войната и се пренуди да подпише Сан-Стафанскиот Мирен Договор, цела Македонија и България стана една голема држава на Балканот, ама не за дълго време, великите сили се противопоставиха, не сакаха да има таква голема држава на Балканот, и според следващия Берлински Договор България ја направиха много по малка, а Македонија и Тракија се даде пак назад на Турција.

И така нашата страна остана пак под Турско Робство.

Сан Стефанскиот Договор се смета за најсправедливиот начин да се соединат Македонија и Тракија со България во една етническа држава.

На западните велики сили не му беше во полза таква голема славянска држава да излиза на Бело Море.

Тази е причината, којто предизвика да се издигне Македонскиот Въпрос.

Тогавашната македонска интелигенција подозирајќи тенденцијата на Великите Сили, што те никогаш нема да дозволат создавањето на една голема држава на Балканот, во 1893 год. се събраха во Солун и образуваха организацијата ВМРО со единствена цел да се бори и создаде една свободна независима Македонија.

Едни меѓу основателите на тоа движење беа Христо Татарчев, Даме Груев по кљсно Гоце Делчев, и много други. Во 1903 те решиа да се подготвят, организират, соберат оружје за освободителна борба против турчинот.

Тогав се реши вљстанието да се подигне на денот Св. Илия и така вљстанието доби името ИЛИНДЕНСКО ВљСТАНИЕ под знамето на Македонските Революционери Смљрт или Свобода.

За жалост, вљпреки геройските жеркви на нашите револуционери, то излезе несполучливо и така турското робство си продљжи.

Во 1908 година така наречените Младотурци направиха преврат и превзеха властта во Турција.

Те обещаха на македонското население свобода на вероисповедение, училища и автономия, но и тоа остана голема измама.

Во 1912 г. дойде Союзническата Балканската Война, союзниците България, Гљрција и Сљрбија против Турција и след тоа Втората Балканска Война, като Сљрбија и Гљрција, скришно се објавиха против България и поделиха Македонија на четири парчета. Така дойдоха нови поробители во Македонија. Сљрбите и гљрците станаха още по-лоши потисници и от турците. Нов терор и тормоз спрема нашето население во Македонија, изгониха всичките наши свещеници, затвориха училищата, напљлнаха затворите со наши невинни люде и дори забраниха да се говори нашиот език.

Во Егејска Македонија гљрците започнаха со голем спремеж да елинизират

населението, во Вардарска Македония също почнаха со терор да го сърбинизират населението, а во Пиринска Македония, нищо не се забрани, те си останаха същите наши българи.

Во 1944 г. дойдоха Комунистите во Югославия и България и започнаха да мислят за създаване една обща Югославия и накарваха хората да се пишат "Македонци" и тия що не сакаха ги хвърлаха по затворите. Това беше "Македонизмот" що сърбите го проповедваха още от времето на Стоян Новакович 1845 год.

Во 1944 г. Управляващите на Югославия официјално и нарочно смениха македонската азбуката со србски букви, само и само да не прелича на българската, и со това започна систематичното србизирање на македонците.

И под комунистите нищо не се смени, во Югославия и во Грција систематично Србизирањето и елинизирањето продолжава до днес.

След распаѓањето на Югославия, во 1991 год. Вардарска Македония успя да стане Независима Република Македония, но за жалост мене ми се чини нищо не се промени, тя продолжава да се раководи од същите југославјански синови и внуци на комунистическа Југослвия.

Останалите републики од бивша Југославия си изчистиха језикот и азбуката од србизизмот, а нашата Македония си остана верна на србизизма и още чека Тито да вјрне. Ама Југославия а нема, исчезна.

Сега се засили многу повеќе антибългарската пропаганда, и за да бидиш добар Македонец, треба да си голем антибългарин. Ако ти се кажеш българин, ти вече си престъпник на државата. Защо и јаз не знам!

Историята на Македония и България си беше една и сјаша, никој немаше проблеми со тоа, освен србите.

Јаз питам:

Може ли да има Македония без Цар Самуил?

без Отец Пајиси?

Без братия Миладинови?

Без Гоце Делчев?

Без Тодор Александров?

Без Иван Михайлов?

Без Димитър Талев?

И стотици други видни луѓи всичките од Македония.

Братя Македонци употребувајте буквата Ъ [тврди знак] за да можеме да изразим нашите хубави думи.

Ние сме: един народ една куктура, две држави.